

[Leif Hermann]

Det sted, vi kommer nærmest til en tværgående tankegang, er såmænd i miljøministerens egen Planstyrelse i denne opfølgning af den bypolitiske redegørelse. Men virkemidlerne her synes noget traditionelle og forsigtige – retningslinjer efter kommuneplanloven – og jeg kan forstå på miljøministeren, at man i regeringen eller i hvert fald hos miljøministeren overvejer, om man ikke skulle begynde at stille nogle miljømæssige krav til forbindelse med udfærdigelsen af kommuneplanerne.

Jamen stilles disse krav? Er det regeringens eller er det miljøministerens hensigt at stille disse krav? Nu har vi haft kommuneplanlægning i dette land i de sidste 12–15 år – ja, vi har for den sags skyld haft det meget længere, vi har nemlig haft det siden byplanloven af 1937.

Var det så ikke på tide at begynde at føre nogle kvalitative aspekter ind i kommuneplanlægningen og forlange en beskrivelse af miljøkvaliteterne? Er det så stort et skridt at tage, at ministeren ikke her fra talerstolen tør sige: Det er det, vi vil gøre? Eller skal det forstås således, at når ministeren siger »overveje«, betyder det, at det er det, man vil gøre? Men så synes jeg, det skulle siges.

Om luftforureningen fik vi jo ikke så frygtelig meget at vide, men jeg mener – selv om det gik stærkt – at ministeren strefede den vittighed, der hedder smogvarslingen i København. Det er jo blevet behandlet på en måde, som i al sin tragiske evneløshed nærmest kalder på københavnerviddet.

Hovedstadsrådet har mandet sig op til at foreslå at lave en smogvarsling, der daglig på telefonsvareren kan fortælle, om noget er middel, om det er under middel, eller om det er over middel, og oven på alt dette har Miljøstyrelsen opbygget et system, der – hvis det nærmest er katastrofalt – skal afstedkomme, at folk går inden døre. Det minder lidt om den brochure, der kom i gamle dage, og som hed »Når krigen kommer«: så skulle man blot gå ned i kælderen og sørge for at tage minulkød og fisk med sig.

Man kan ikke være bekendt at præsentere en befolkning, der bor i Europas tredjemest forurenede hovedstad, for et smogvarslingssystem, der ser sådan ud.

Hvad er det i miljøministerens tale, der konkret fortæller os, at luft- og støjforureningen fra bilerne klart vil blive nedsat, og at der bliver en begrænsning af biltrafikken i byerne? Det fik vi faktisk ikke noget særligt at vide om.

Det er sympatisk, at miljøministeren i så høj grad, som det er tilfældet, tager fat på spørgsmålet om fredning og bevaring af bymiljøerne. Det spørgsmål kommer Folketinget til at beskæftige sig med, kan jeg love, idet Socialistisk Folkeparti vil genfremsætte forslaget om bygningsfredning, der ganske ubegrundet er faldet for lovpausens økse.

Men der er mange andre emner, som ministeren ikke kom ind på, f.eks. byernes affaldsproblemer. Affaldsproblemet behandles jo – om end ud fra en måske lidt anden synsvinkel – andetsteds i øjeblikket, og jeg skal derfor lade det ligge og blot nævne, at det er et alvorligt problem. Der er ganske mange ihærdige borgmestre og rådmænd, der har kastet sig ud i en lang række forsøgsprojekter. De trænger til støtte til en opsamling, en evaluering af deres projekter, så vi får regler, der gælder.

Hvad med de grønne byer? I Slagelse har man et glimrende projekt om grønne byer. Man kunne egentlig have forventet, at boligministerens del af det svar, ministeren har afgivet her, også tog det spørgsmål op, men der var ikke en lyd – blot, at det skal være mere kvalitativt, når vi laver byfornyelse. Betyder det en styrkelse af det grønne element i byerne? Hvad med de byøkologiske tankegange, som ministeren selv var inde på, altså at der skulle skabes en bedre ressourcemæssig balance i byerne? Hvor er tankerne om det? Ingen steder. SF vil fremsætte et beslutningsforslag om støtte til byøkologiske projekter.

Men alt i alt gav ministeren udtryk for – endda flere gange – en overordentlig stærk støtte til en tværgående tankegang, og det vil derfor være overordentlig nemt for regeringen at stemme for følgende forslag om motiveret dagsorden, som jeg fremsætter på egne og hr. Baadsgaards vegne:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen inden den 1. januar 1990 at udarbejde og fremlægge en handlingsplan, der sigter på at nedbringe luftforureningen, trafik- og støjbelastningen samt i øvrigt forbedre miljøkvaliteten i byområder.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 16).

Her er ikke tale om oplæg til stramme regler. Her er tale om oplæg til det samarbejde, ministeren efterlyste.